

РЕШЕНИЕ

№ 3134

гр. София, 05/09/2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 04/09/2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4410** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл. 215 /преди изм. с ДВ бл.25/2019г./ от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Б. Н. С. от [населено място], район П., СО срещу Заповед № РА-30-95/15.03.2018г на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ /О./ при Столична община /СО/, с която на осн. чл.225а, ал.1 във връзка с чл.225 ал.2 т.1 и т.2 от ЗУТ, във връзка с чл.223 ал.1 т.8 от ЗУТ е наредено на жалбоподателя да премахне незаконен строеж „С. конструкция със сглобяема дървена постройка“, находящ се в УПИ XI-35, кв.15 по плана на [населено място], имот с идентификатор 04234.6966.35 по КККР, с административен адрес: [населено място], район П., СО, [улица].

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед като издадена в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че жалбоподателката не е била уведомена за започналото производство и не е получавала посочения в заповедта Констативен акт, както и другите документи по преписката, и поради това заповедта е била издадена при неяснота и страда от необоснованост. По същество са оспорени констатациите в заповедта като се възразява, че С. не е извършила незаконен строеж в имота и не е обитавала имота през посочения в акта период. Сочи се на последно място, че в имота има дървена конструкция, която обаче е мобилна, не е трайно прикрепена към земята и може да бъде преместена. Моли за отмяната на оспорения акт като не претендира

разноски.

Ответникът - Директор на дирекция „Общински строителен контрол” в с.з. чрез процесуалния си представител юрк. С. и в писмено становище /л.15/ оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като съобрази доводите на страните и прецени доказателствата по делото, прие за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с постъпила в район П., СО молба от М. В. А. от 05.10.2016г. за извършено незаконно строителство от съсобственик в съсобствения имот в [населено място], [улица], до жалбоподателката Б. Н. С. било адресирано писмо с изх. № РПН16-ГР94-3358/1/08.11.2016г., получено на ръка на 02.03.2017г. срещу подпис от Б. С. /л.33/, с което последната е уведомена за явяване в района и представяне на документ за собственост, актуална скица и строителни книжа за започнатото строителство. Отговор и книжа от С. не са постъпили в района в определения срок, а и след това.

При извършена проверка от длъжностни лица при отдел „Контрол по строителството“ с Констативен акт № 2/РПН16-ГР-94-3358/01.06.2017г. /л.16/, съставен по реда на 225а, ал.2 ЗУТ е установен незаконен строеж „С. конструкция със сглобяема дървена постройка“, находящ се в УПИ XI-35, кв.15 по плана на [населено място], имот с идентификатор 04234.6966.35 по КККР, с административен адрес: [населено място], район П., СО, [улица]. За възложител и изпълнител на строежа е посочена жалбоподателката в качеството ѝ на съсобственик на имота заедно със заинтересованите страни. В констативния акт е отразено като констатация, че : през „периода м. септември 2016г. – м. февруари 2017г. в северозападната част на описания имот, с голяма денivelация спрямо улицата, е реализирана стоманобетонова конструкция с размери 7,50м/6.00м/3.50м, състояща се от бетонова основа с височина 1.20м, върху която е реализирано помещение с три ограждащи стоманобетонени стени с височина 2.30м и дебелина 10см., като от юг е изпълнена колона с дебелина 25см; Върху така очертаното помещение е излята стоманобетонова плоча с дебелина 15см и размери 7.50м. на 6.00м като видимо плочата е изпълнена извън границите на имота с навлизане в тротоара; установено е, че бетоновата плоча е разположена метална конструкция с дървена скар, върху която е стабилизирана трайно сглобяема дървена постройка с размери 5.10м. на 7.00м. и височина до 2.70м.; покривът е двускатен с монтирани улуци и П. дограма; обектът е захранен с ел. енергия. Отбелязано е, че строежът е извършен без одобрени инвестиционни проекти и без издадено разрешение за строеж. Констатирано е, че изпълненият строеж не попада в хипотезата на § 127 ал.1 от ЗУТ поради годината на строителството и изпълнението му в несъответствие с одобрен ПУП на [населено място]. Посочено е, че строежът е V категория, съгласно чл. 137, ал. 1, от ЗУТ, а като нарушени са посочени разпоредбите на чл. 137, ал. 3 от ЗУТ и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ.

Констативният акт не е връчен лично на адресата, въпреки изпратено писмо изх. № РПН16-ГР94-3358/7/06.06.2017г. с покана за връчване на акта /л.24 и 25 от дело/. КА е обявен по реда на §4 от ДР на ЗУТ със съобщение № 1/01.06.2017г., залепено на таблото в СО, район П. на 01.06.2017г. и снето от там на 19.06.2017г. /л.20/. В определения със съобщението 7-дневен срок, считано от 02.06.2017г. за възражения и жалби срещу КА, такива не са постъпили от С., което обстоятелство е констатирано с КП № 2/РПН16-ГР94-3358/09.02.2018г./л.23/. Съставен е и КП № 3/РПН

16-ГР-94-3358 от 16.02.2018г., установяващ липса на промяна във фактическото състояние на строежа, описан в КА от 01.06. 17г. /л.26/.

Въз основа на съставения констативен акт е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № РА-30-95/15.03.2018г на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ /О./ при Столична община /СО/, с която на осн. чл.225а, ал.1 във връзка с чл.225 ал.2 т.1 и т.2 от ЗУТ, във връзка с чл.223 ал.1 т.8 от ЗУТ е наредено на жалбоподателя да премахне незаконен строеж „С. конструкция със сглобяема дървена постройка“, находящ се в УПИ XI-35, кв.15 по плана на [населено място], имот с идентификатор 04234.6966.35 по КККР, с административен адрес: [населено място], район П., СО, [улица].

С оглед липсата на представени с жалбата доказателства в подкрепа на възраженията на жалбоподателката и за установяване характера и състоянието на извършеното строителство, респективно съответствието му с наличната документация, по делото е допусната СТЕ с вещо лице строителен инженер, в заключението на което, след преглед на доказателствата по делото, оглед на място и справка по плановете, се констатира следното: процесният обект напълно отговаря на описанието му в оспорената заповед и в констативния акт, въз основа на който е издадена /по характеристика и състояние/; постройката представлява строеж, разположена е на уличната регулационна линия, дори върху нея и може поради това да се квалифицира по вид и предназначение като една от посочените в чл.42 ал.2 от ЗУТ гаражи, работилници и обекти за търговия и услуги, които представляват V-та категория строеж; по действащия застроителен план на мястото, където е изградена постройката – северозападната част на УПИ XI-35 кв.15 по плана на [населено място] няма предвидено допълващо застрояване, в имота е предвидено запазване на съществуващото застрояване; ако се разглеждат поотделно стоманобетоновата конструкция, представляваща първи етаж и дървената постройка, представляваща втори етаж, може да се приеме, че дървената постройка не е трайно закрепена към терена, но тя е по-скоро сглобяема, а не преместваем обект по смисъла на §5 т.80 от ДР на ЗУТ; дървената постройка и стоманобетоновата конструкция под нея, според експерта Т. Танков, следва да се третира като един общ строеж, за който няма одобрени строителни книжа – проект, разрешение за строеж и протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво. Според вещото лице, квалифицирането на постройката като строеж от V та категория се основава единствено на нейното местоположение.

Съдът кредитира заключението на едноличната СТЕ като компетентно и добросъвестно изготвено.

Видно от Заповед № СОА17 - РД09 - 622 от 19.06.2017 г., кметът на Столична община е делегирал (т.2.14) правомощието си за издаване на заповеди за премахване незаконни строежи по чл.225а, ал.1 от ЗУТ на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“, Столична община. В административната преписка не се съдържат доказателства за връчване на заповедта на адресата й.

Въз основа на горната фактическа обстановка, установена при прецизна преценка и анализ на всички събрани по делото доказателства, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на извършената служебна проверка в изпълнение чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

В съответствие с правомощията си, видно от чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ, кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на строежи от четвърта до шеста категория, незаконни по смисъла на чл. 225, ал. 2, или на части от тях. Съгласно чл.225 ал 2 т. 2, послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, незаконни са строежите, които са извършени без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Заповедта се издава въз основа на констативен акт, съставен от служителите по чл.223 ал.2 от ЗУТ. Процесната заповед е издадена от компетентен орган - директора на Дирекция „Общински строителен контрол” при Столична община, съгласно нормата на чл.225а, ал.1 от ЗУТ / ДВ, бр.82/2012 г., в сила от 26.11.2012 г./ и Заповед № СОА17 РД09-622 от 19.06.2017 г. на кмета на Столична община за делегиране на правомощия на директора на Дирекция „Общински строителен контрол”, СО.

Административният акт е издаден и в законоустановената форма – писмена, с посочване на издателя на заповедта, адресата и строежа по отношение на който е наредено премахване, индивидуализиран е имотът, в който е извършено строителството. При издаването му са съобразени и специалните процесуални правила по ЗУТ. Заповедта е издадена съобразно разпоредбата на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ въз основа на съставен констативен акт, издаден от компетентни съгласно чл. 225а, ал. 2 връзка с чл.223 ал.2 от ЗУТ лица. На жалбоподателката е била надлежно предоставена правната възможност да подаде възражение, съгласно чл.225а ал.2 от ЗУТ, което последната не е сторила.

От приетата за установена фактическа е видно, че административният орган е спазил специфичната, предвидена в чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ процедура по констатиране на незаконно строителство.

За извършването на строежите, съгласно чл. 148, ал. 1 и ал. 2 /в относимата редакция преди изм. - ДВ, бр. 13 от 2017 г. от ЗУТ /, законодателят е поставил изискване да са разрешени съгласно този закон, като за целта преди започването им е необходимо издаването на разрешение за строеж, което се издава от главния архитект на общината, а за градовете с районно деление - по решение на общинския съвет - от главния архитект на района. Строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на този закон /чл. 137, ал. 3 от ЗУТ/.

От съставения констативен акт по чл. 225а, ал.2 от ЗУТ се установява безпротиворечиво наличието на строеж, изпълнен без одобрени инвестиционни проекти, без издадено разрешение за строеж и в противоречие с предвижданията на застроителния план. Констативният акт се ползва с обвързваща доказателствена сила по отношение на обстоятелствата по чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, при условие, че е съставен редовно и е надлежно връчен на адресата. Видно от констатираното от контролните органи, съвпадащо с установеното от вещото лице, е, че в описания имот изградената постройка представлява „С. конструкция с размери 7,50м/6.00м/3.50м, състояща се от бетонова основа с височина 1.20м, върху която е реализирано помещение с три ограждащи стоманобетонени стени с височина 2.30м и дебелина 10см., като от юг е изпълнена колона с дебелина 25см; върху така очертаното помещение е излята стоманобетонена плоча с дебелина 15см и размери 7.50м. на

6.00м като видимо плочата е изпълнена извън границите на имота с навлизане в тротоара; установено е, че бетоновата плоча е разположена метална конструкция с дървена скара, върху която е стабилизирана трайно сглобяема дървена постройка с размери 5.10м. на 7.00м. и височина до 2.70м.; покривът е двускатен с монтирани улуци и П. дограма; обектът е запазен с ел. енергия. Безспорно е, че за строежа не са налице строителни книжа. Правилно са посочени от административния орган и нарушените правни норми. Правилно е отразено също, че строежът не е търпим и по действащата разпоредба на § 127 от ПЗР на ЗИД ЗУТ.

С оглед гореизложеното, правилно и законосъобразно, на основание чл.225а, ал.1, във връзка с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, ответникът е разпоредил премахването на постройката. Съгл. §5, т.38 от ДР на ЗУТ, постройката е строеж и представлява масивна постройка на допълващото застрояване /първи етаж/ и монтирана върху нея паянтова постройка /сглобяема дървета къщичка/ както установява и вещото лице от СТЕ. Не може да се приеме тезата на жалбоподателя за преместваем обект по смисъла на §5 т.80 ДР ЗУТ.

Налице са материалноправните предпоставки за издаването на оспорената заповед. Според описанието на строежа, неговите характеристики и местоположение, съдържащи се в оспорената заповед и съставения констативен акт, съдът прави извод, че се касае за строеж V-та категория по смисъла на чл.137, ал.1, т.5 от ЗУТ, за изграждането на който се изисква, но от жалбоподателката не са представени разрешение за строеж и одобрен проект. По категоричен начин е установено по делото, от надлежно приетото заключение на СТЕ, че процесната постройка е постройка на допълващото застрояване, която е сглобяема такава, но не е преместваем обект по смисъла на §5 т.80 ДР ЗУТ, а следва да се третира като един общ строеж, чието преместване на друго място без промяна на субстанцията и начина на ползване на земята е невъзможно. Поради това настоящия състав приема, че се касае за извършване на незаконен строеж по смисъла на чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ.

Разпоредбата на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ сочи, че строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон, като в следващите си разпоредби регламентира реда, по който се извършва това.

Както се установи от доказателствата по делото и заключението на СТЕ, и не се обори с годни доказателствени средства от жалбоподателката, че липсват одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж в нарушение на чл.148 ал.1 и чл.137, ал.3 от ЗУТ. С оглед определянето на постройката като строеж по смисъла на § 5, т. 38 ДР ЗУТ, то констатираната липса на изискуемите строителни книжа /инвестиционен проект-заверен и разрешение за строеж/ е достатъчно основание за потвърждаване на процесната заповед като законосъобразна, тъй като е издадена на основание чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ. След като се касае за строеж, а не за преместваем обект / каквото е твърдението на жалбоподателя/, то липсата на разрешение за строеж и одобрен инвестиционен проект, безспорно го определят като незаконен и подлежащ на премахване.

Административният орган е изследвал и възможността премахването да бъде осуетено, ако строежът е търпим. В случая обаче, не е налице търпим строеж, предвид данните по делото за годината на изграждане – 2016г. и предвид противоречието му с одобрения ПУП. Разпоредбите на § 16, ал. 1, 2 и 3 ПР на ЗУТ и § 127, ал. 1 ПЗР на ЗИД ЗУТ, визиращи търпимостта, се прилагат спрямо строежи изградени до 31.03.2001 г., а не и след това, какъвто безспорно е процесният. Тъй като предмет на

обжалваната заповед е незаконен строеж, след като същият не е узаконен и не е търпим по смисъла на закона, то той подлежи на премахване.

При проведената служебна проверка за законосъобразност, извършена в изпълнение на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът не констатира основания за отмяна или обявяване на нищожност на атакувания акт. Процесната заповед като постановена в предвидената от закона форма и с изискуемото съдържание, от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, при спазване на установената административна процедура, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона, следва да бъде потвърдена. Правилно строежът е преценен от административния орган като незаконен по смисъла на чл.225 ал.2 т.2 от ЗУТ.

По изложените съображения, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Предвид изхода от делото и направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Н. С. от [населено място], район П., СО срещу Заповед № РА-30-95/15.03.2018г на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ /О./ при Столична община /СО/.

ОСЪЖДА Б. Н. С. от [населено място], район П., СО да заплати на Столична община сумата в размер на 100.00 /сто/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: